

РЕШЕНИЕ

№ 293

гр. Пловдив, 07.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIII СЪСТАВ, в закрито заседание на седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Полина П. Бешкова

като разглежда докладваното от Полина П. Бешкова Търговско дело № 20225300900492 по описа за 2022 година

Производство по чл.25, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано по жалба на О.Т.К. в качеството му на ликвидатор на ПРОГЕНЕЗИС АД – в ликвидация ЕИК 201549146, чрез пълномощник – адв. Т., против отказ № 20220818163905/19.08.2022 г. на длъжностно лице по регистрация при Агенция по вписванията, постановен по заявление вх. № 20220818163905/18.08.2022г. за вписване на обстоятелства по партида на дружеството, свързани с промени в седалището и адреса на управление на дружеството, в състава на съвета на директорите, представляващ, вписване на едноличен собственик на капитала, промяна на вида на акции от приносител на поименни и довносяне на капитал, целящи продължаване на търговска дейност на дружеството.

Жалбоподателят счита отказа за незаконосъобразен и по изложените в жалбата съображения търси отмяната му. Не претендира разноски.

Ответникът по жалбата - АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА гр.София, ПК 1111, ул. „Елисавета Багряна“ № 20 - по подробно изложени в писмен отговор съображения, я счита за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени материалите по делото и взе предвид възраженията в жалбата и отговора по нея, намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 25, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ – отказът е от 19.08.2022, а жалбата е входирана в Агенцията на 22.08.2022г. Доколкото изхожда от легитимирана страна – подател на заявление в регистърното производство, е процесуално допустима, а по същество - неоснователна по следните съображения:

Отказът на длъжностното лице по регистрация да впише промяна в

обстоятелствата по партида на дружеството в ликвидация, целящи продължаване на търговска му дейност, е обоснован с преценка за несъответствие на заявените обстоятелства със закона и конкретно, че дружеството се намира в принудителна ликвидация, инициирана в изпълнение на окончателен съдебен акт за прекратяването му на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 ТЗ вр. пар. 13, ал. 1 от ЗИ на ТЗ, докато със заявлението се иска продължаване на прекратена търговска дейност, без да е налице законова възможност за това /извън изчерпателно изброените хипотези на чл. 274, ал. 1 ТЗ/.

Съдът споделя изводите на длъжностното лице по регистрация.

От вписванията в ТР по партида на АД и служебно известните на съда факти категорично се установява, че акционерното дружество е прекратено **на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 ТЗ вр. пар. 13, ал. 1 от ЗИ на ТЗ** по иск на Окръжна прокуратура съобразно измененията в ТЗ, обнародвани в „Държавен вестник“ бр. 88 / 2018 год., в сила от 23.10.2018 год., според които е отпаднала възможността акционерните дружества да издават акции на приносител. С ПЗР на ЗИ на ТЗ е предвидено, че дружествата, издали акции на приносител или заместващи ги временни удостоверения, са длъжни в деветмесечен срок от влизането в сила на закона, т.е. до 23.07.2019 год., да изменят уставите си, като предвидят, че акциите им са поименни, да започнат да водят книги на акционерите, да заявят за вписване промените и да представят за обявяване в Търговския регистър изменените си устави. Нормативно регламентирано е, че търговските дружества, които не изпълнят задълженията си в горния смисъл и нямат висящо производство по заявление за вписване на промени, се прекратяват по реда на чл. 252, ал. 1, т. 4 ТЗ.

Дружеството е обявено в ликвидация и за негов ликвидатор, считано от 24.06.2022г е определен О.Т.К..

На практика с взетите решения наведено извънредно ОС на акционерите са предприети действия за продължаване дейността на АД – промени в седалището и адреса на управление, в състава на съвета на директорите, представляващ, вписване на едноличен собственик на капитала, промяна на вида на акции от приносител на поименни и донасяне на капитал, с което се заобикаля окончателното решение на съда за прекратяване на дружеството на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 ТЗ вр. пар. 13, ал. 1 от ЗИ на ТЗ именно поради неизпълнение на вменените му задължения и ликвидирането му като законова последица от това.

В конкретния случай не е налице хипотеза на чл. 274, ал. 1 ТЗ, допускаща възможност за продължаване на прекратена дейност. Според цитираната разпоредба, когато дружеството е прекратено *поради изтичане на срока* или по решение на *компетентните дружествени органи*, те могат да решат да се продължи дейността му, ако не е започнало разпределение на имуществото. Тази разпоредба се прилага и при прекратяване на дружество с ограничена отговорност по чл. 155, т. 3, както и на акционерно дружество - *по*

чл. 252, ал. 1, т. 6.

Горните хипотези са изчерпателно изброени, те са изключения от принципните положения в закона и разширителното им тълкуване е недопустимо. В случая дружеството не е прекратено поради изтичане на срока или по решение на дружествен орган, нито на основание чл. 252, ал. 1, т. 6 - ако в продължение на 6 месеца броят на членовете на съвет на дружеството е по-малък от предвидения в закона минимум. Прекратяването е на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 ТЗ вр. пар. 13, ал. 1 от ЗИ на ТЗ и за тази хипотеза не е предвидена възможност за продължаване на прекратено дружество. Настоящият съд не споделя допълнително изложените съображения в „писмени бележки“, че разпоредбата на 274, ал. 1 ТЗ е непълна и налага "прилагане по аналогия" на хипотезите на прекратяване на действащи дружества по съдебен ред, които предвид тяхната специфика не могат да се приемат за „сходни“ с процесната.

Същевременно целта на ликвидационното производство е приключване на правни спорове, ако има такива; покана на кредиторите и удовлетворяване на заявените претенции; осребряване на наличния актив и превръщането му в пари; при остатък на средства след удовлетворяване на кредиторите и заплащане на дългове – разпределение на средствата между съдружниците, респ. акционерите, както и подялба на неосребрения актив, а това, което се цели с подаване на заявлението, е игнориране на влязъл в сила съдебен акт за прекратяване на дружеството на основание чл. 252, ал. 1, т. 4 ТЗ вр. пар. 13, ал. 1 от ЗИ на ТЗ и законовите последици от него, които са императивно закрепени и за тях законът не допуска изключение.

Не води до друг извод и приетото от съда в решение № 263 от 14.07.2022г по т.д. № 389/22г, с което е отменен отказ №20220629164826/01.07.2022 г. на длъжностно лице по регистрация към Агенция по вписванията, постановен по заявление вх.№ 20220629164826, подадено от О.Т.К. – ликвидатор на „ПРОГЕНЕЗИС“ АД-в ликвидация, за обявяване в регистъра по партида на дружеството на покана за свикване на общо събрание на акционерите на 16.08.2022 г. и Агенцията по вписвания е задължена да извърши исканото със заявление вх.№20190929213234 обявяване. Предмет на това делото е отказ за обявяване в регистъра на покана за общо събрание на акционерите, като съдът тогава е приел, че по външните си белези поканата отговаря на изискванията на закона – заявена е за обявяване съобразно срока по чл.223, ал.5 ТЗ и има съдържанието по чл.223, ал.4 ТЗ, следователно спазено е изискването по чл.21, т.5 ЗТРРЮЛНЦ. Изрично обаче в мотивите е указано, че, ако бъдат взети решенията, включени в дневния ред и бъде заявено тяхното вписване, в т.ч. по реда на чл.274, ал.3 ТЗ, **длъжностното лице би могло да извърши преценка за съответствие със закона на подлежащите на вписване обстоятелства.** Действително при обявяване на актове такава преценка не се извършва, поради което отказът тогава е приет за **преждевременен** и **незаконосъобразен**, но процесният случай е различен и изисква преценка за

съответствие със закона на подлежащите на вписване обстоятелства, каквато правилно и законосъобразно е извършена от ДЛР.

Поради това жалбата е неоснователна и ще се остави без уважение.

В настоящото производство разноски не се дължат. Към настоящия момент вече е формирана постоянна практика на ВКС по въпроса за присъждането на разноски в регистърното производство, с която се приема, че то е охранително и се провежда по общите правила на Част 49 ГПК. Агенцията по вписванията няма качеството на страна в производството, а новата ал. 6 на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ, според която в производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на ГПК, не е съобразена с едностранния характер на производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и с принципа, че отговорността за разноски възниква само при спорните съдебни производства. Доколкото едностранният характер на производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ е несъвместим с отговорността за разноски, разпоредбата на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ подлежи на корективно прилагане във връзка с общото за всички охранителни производства правило на чл. 541 ГПК, че разноските са за сметка на единствената страна в производството - молителя. Тези разрешения са обективирани в редица определения на ВКС, като определение № 60340/08.10.2021 г. по ч. т. д. № 1250/21 г. на I т. о., определение № 60341/08.10.2021 г. по ч. т. д. № 1603/21 г. на I т. о., определение № 60344/08.10.2021 г. по ч. т. д. № 1292/21 г. на I т. о., определение № 60380/27.10.2021 г. по ч. т. д. № 1267/21 г. на II т. о., определение № 60398/05.11.2021 г. по ч. т. д. № 1384/21 г. на II т. о., определение № 31/01.02.2022 г. по ч. т. д. № 2436/21 г. на I т. о., определение № 60848/21.12.2021 г. по ч. т. д. № 2112/21 г. на II т. о., определение № 60407/19.11.2021 г. по ч. т. д. № 2250/21 г. на I т. о., определение № 6048/20.12.2021 г. по ч. т. д. № 2562/21 г. на II т. о., определение № 139/30.03.2022 г. по ч. т. д. № 2742/2021 г. на II т. о. и определение № 157/11.04.2022 г. по ч. т. д. № 585/2022 г. на II т. о. и други.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на О.Т.К. в качеството му на ликвидатор на ПРОГЕНЕЗИС АД – в ликвидация ЕИК 201549146, чрез пълномощник – адв. Т., против отказ № 20220818163905/19.08.2022 г. на длъжностно лице по регистрация при Агенция по вписванията, постановен по заявление вх. № 20220818163905/18.08.2022г. за вписване на обстоятелства по партия на дружеството, свързани с промени в седалището и адреса на управление на дружеството, в състава на съвета на директорите, представляващ, вписване на едноличен собственик на капитала, промяна на вида на акции от приносител на поименни и донасяне на капитал, целящи

продължаване на търговска дейност на дружеството.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Пловдив в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя и на агенцията.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____